

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har ikke noget at udsætte på intentionerne bag forslaget. Regeringen er fuldt ud opmærksom på, at de vilkår og det pres, som børnefamilierne lever under i dag, gør det vanskeligt for familierne at få det hele til at hænge sammen.

Regeringen har da også taget en række initiativer, som giver bedre vilkår for børnefamilierne. Vi har fået vedtaget og gennemført 1 års fleksibel barselorlov; vi har sørget for, at den enkelte altid har mulighed for at gå på deltid; vi har forbedret mulighederne for pasning uden for egen bopælskommune; vi har forbedret rammerne for madordning i skolerne; vi har skabt bedre tilskudsmuligheder for pasning af børn i eget hjem; og vi har f.eks. indført valgfrihed af praktiserende læge – små som store skridt. Men det er regeringens ambition at nå hele vejen rundt om de livs- og arbejdsvilkår, der kendetegner børnefamiliernes hverdag.

Vejen frem er imidlertid ikke en tidskonto. En tidskonto, som den er foreslået, giver ikke mening efter barselreformen. Med de nye regler for barsel har familierne allerede i dag mulighed for enten at forlænge den ordinære barsel, genoptage arbejdet delvis eller udskyde en del af orloven til senere, og vel at mærke holde udskuddt orlov på enkelt dage, ja, helt ned til 1 times orlov, hvis arbejdsgiveren giver samtykke.

En tidskonto, som den er beskrevet i beslutningsforslaget, vil ud over at koste en uhyggelig masse penge reelt være ensbetydende med en genindførelse af forældreorloven på mere fleksible betingelser. Forældreorloven afskaffede vi jo for at få råd til den forlængede og meget mere fleksible barselorlov.

Jeg tror heller ikke, at forslagsstillerne har gjort sig klart, hvilket administrativt apparat der i givet fald skal bygges op. Lønmodtageren skal indberette, arbejdsgiveren skal dokumentere, én myndighed skal udbetale og føre regnskab, en anden myndighed skal kontrollere og føre tilsyn osv.

Det er derfor enøjet at tro, at løsningen for børnefamilierne er at etablere en tidskonto, dvs. et længere, samlet fravær fra arbejdsmarkedet. Vi skal samlet set ikke arbejde mindre, men vi skal have langt bedre muligheder for selv at tilrettelægge vores tilværelse. Det handler om frihed og fleksibilitet for den enkelte og familierne.

Vi arbejder mellem kl. 8 og kl. 17, vi kan få passet vore børn mellem kl. 8 og kl. 17, vores børn går til fritidsaktiviteter mellem kl. 8 og kl. 17, vi skal købe ind mellem kl. 8 og kl. 17, vi skal til læge mellem kl. 8 og kl. 17 osv. Samfundet har ændret sig, familiernes vilkår og behov har ændret sig, men de rammer og fundamenter, som blev grundlagt i industrisamfundet, og som vi stadig må indrette vores dagligdag efter, er de samme. Det er den udfordring, vi skal tage op.

Vi skal udfordre vane- og systemtænkningen og sætte spørgsmålstegn ved, at sådan har vi altid gjort. Vi skal se på de rammer, der er for den enkelte families dagligdag i form af f.eks. levevilkår, boligforhold, sundhedstilstand, arbejdsforhold, pasning og skoleforhold, der er med til enten at fremme gode betingelser for familien eller sætte begrænsninger. Vi må spørge, om det ikke også er tid til forandring på dette område.

Regeringen har derfor besluttet at nedsætte et ministerudvalg, der skal kortlægge problemfeltet og fremme en række konkrete initiativer, der kan skabe større fleksibilitet, frihed og kvalitet i arbejdsliv og familieliv for den enkelte og for familierne. Men regering og Folketing kan og skal ikke gøre det alene. Bedre rammer og systemer må følges op af de centrale aktører, der har det konkrete ansvar i dagligdagen.

Kl. 19.35

Kommunerne har ansvaret for at indrette den offentlige service, så den svarer til familiernes behov. Arbejdsmarkedet kan gøre mere for, at overenskomsterne og den daglige ledelse og samarbejdet på arbejdspladserne fremmer fleksibilitet og familievenlige arbejdspladser. De har jo allerede i dag på flere områder skabt mulighed for, at den ansatte og arbejdsgiveren på virksomhederne kan tilrettelægge arbejdet mere fleksibelt.

Men det handler også om, at den enkelte familie udnytter rammerne og prioriterer en tilværelse, der hænger sammen.

Det er vores intention med udvalget at få skabt et overblik over de barrierer, der gør hverdagen vanskelig for familierne, og at foreslå nogle konkrete initiativer, der kan bane vejen for, at der bliver skabt bedre sammenhæng og kvalitet i arbejds- og familieliv.

Men det er ikke regeringens intention at indføre en endnu længere barselorlov ad bagdøren og at indføre et nyt bureaukratisk system.

Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.